

16 март куни пешин намозида юртимиздаги барча жомеъ масжидларда «истисҳо» дуоси ўқилади

**16 МАРТ КУНИ ПЕШИН НАМОЗИДА ЮРТИМИЗДАГИ
БАРЧА ЖОМЕЪ МАСЖИДЛАРДА
«ИСТИСҲО» ДУОСИ ЎҚИЛАДИ**

12:35 / 16.03.2022 3254

Ўзбекистон Республикаси Гидрометеорология хизмати хабарига кўра, шу йилнинг 16-19 март кунлари юртимиз ҳудудида узлуксиз давом этаётган ёғингарликлар оқибатида, Республикаизнинг 10 та вилоятида сел келиш хавфи мавжудлиги эълон қилинди.

Маълумки, Ислом дини манбаларида ҳар бир ҳолат учун - яхши-ёмон кунлар, хурсандчилик-мусибатли дамларда ўзига хос дуоларни ўқиш ҳақида баён этилган. Ҳақ таолодан шу кунларда юртимизда бўлаётган ёғингарчиларнинг салбий оқибатларидан паноҳ ва яхшиликларга сабабчи бўлишини сўраб, вақтли намозларда, хусусан, бугун 16 март куни пешин намозида мамлакатимиздаги барча жомеъ масжидларда ёғингарчилар оқибатларидан паноҳ ва яхшиликларга сабабчи бўлиш дуоси (истисҳо) ўқилади.

Истисҳо (Ёмғир тинишини сўраш) дуоси

Набий соллаллоҳу алайҳи вассаллам ёмғир ёққанда «Аллоҳим уни раҳмат ёмғири айла, азоб ёмғири қилма!» деганлар. Қачонки, ёмғир кўпайиб кетиб, унинг зараридан хавф пайдо бўлса, мазкур дуони ўқиш мустаҳабдир.

Истисҳо (اٽسٽسٽس) бу - луғатда «ҳаво очилиши, само ёмғирсиз бўлишини сўраш» маъносини англатади.

Дуонинг арабча матни:

"يَوْلَى وَ بَارِطَلَ وَ مَاجَالَ وَ لَابِجَلَ وَ مَاكَالَ يَلْعُمَهُ لَلَّا ، اَنْيَلَعَ الَّوْ اَنْيَلَوْحَ مَهُلَّلَ لَلَّا رَجْشَلَا تَبَانِمَوْ"

Ўқилиши: «Аллоҳумма ҳаваалайна ва лаа ъалайнаа. Аллоҳумма ъала-лаакаами вал-жибаали ва-л-аажаами ваз-зироби вал-авдияти ва манаабитиш-шажар».

Маъноси: «Эй Аллоҳ, устимизга эмас, атрофимизга ёғдир. эй Аллоҳ, тепаликларга, тоғларга, чакалакзорларга, қир-адирларга, водийларга ва дараҳтзорларга ёғдир». Ушбу сийға билан имом Бухорий ривоятида келган.

Имом Муслим ва бошқалар ривоятида айрим лафзий фарқликлар бор.

Имом Муслим ривоятида бироз қисқароқ:

"تَبَانِمَوْ رَيْوَلَلَ نَوْطَبَوْ رَبَارِطَلَ وَ مَاجَالَ يَلْعُمَهُ لَلَّا ، اَنْيَلَعَ الَّوْ اَنْيَلَوْحَ مَهُلَّلَ لَلَّا رَجْشَلَا"

Ўқилиши: «Аллоҳумма ҳаваалайна ва лаа ъалайнаа. Аллоҳумма ъала-лаакаами ваз-зироби ва бутуни-л-авдияти ва манаабитиш-шажар».

Маъноси: «Эй Аллоҳ, устимизга эмас, атрофимизга ёғдир. эй Аллоҳ, тепаликларга, қир-адирларга, водийлар бағрига ва дараҳтзорларга ёғдир». Ёдлаб олиш учун ушбу ривоятдагиси осонроқ. Шу боис ҳам дуо ва зикр китобларида имом Муслим ривоятларида келган дуо тавсия қилинади.

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинишича, бир киши Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам хутба қилиб турганларида масжидга кириб келди ва Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга юзланиб, «эй Аллоҳнинг Расули, молларимиз нобуд бўлди, йўлларимиз узилди (яъни қурғоқчилик туфайли чорваларимиз, туяларимиз ейиши учун ўт-ўланлар ҳам ўсмаяпти. Уловларимиз озиб кетди. Шу туфайли сафар ҳам қилолмайдиган бўлдик). Шундай экан, Аллоҳга дуо қилинг, бизга ёмғир билан ёрдам берсин!», деди.

Шунда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қўлларини кўтариб "لَلَّهُمَّ اِنِّي عَذَّمْتُ مِنْ شَغَلٍ" яъни "эй Аллоҳ бизга ёмғир юбор, эй Аллоҳ бизга ёмғир юбор" дедилар. Анас (разияллоҳу анҳу) айтадилар: "Аллоҳга қасамки,

осмонда бир парча булут ҳам йўқ эди. Салъ тоғи билан масжидимиз орасидаги ҳар бир уй ва ҳовли (аҳли) бунга гувоҳ эди. Шу пайт мазкур тоғ ортидан қалқондек келадиган бир булут чиқиб келди. Самонинг қоқ ўртасига келгандан сўнг, кенгая бошлади. Аллоҳга қасамки, бир ҳафта қуёш кўрмадик. Кейин кейинги жумада Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам хутба қилиб турганларида ўша эшикдан бошқа бир киши кирди ва У зотга юзланиб: «эй Аллоҳнинг Расули, молларимиз нобуд бўлди. Йўлларимиз узилиб қолди (яъни, давомли ёмғир ёғаверганидан чорваларимиз ўтломаяпти. Ҳаммаёқ сув ва лой бўлиб кетганидан ризқ талабида сафар ҳам қилолмаяпмиз). Шундай экан, Аллоҳга дуо қилинг, ёмғирни тўхтатсин!», деди. Шунда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам "اَللّٰهُمَّ رَحْمَةً لِرَبِّ الْعَالَمِينَ وَرَحْمَةً لِلْمُرْسَلِينَ وَرَحْمَةً لِأَنَّهُ لَعَلَّهُ أَلَّا يُؤْخِذَنَا بِظُنُونِنَا وَلَا يُؤْخِذَنَا بِمَا كُنَّا نَعْمَلُ" яъни «эй Аллоҳ, устимизга эмас, атрофимизга ёғдир. эй Аллоҳ, тепаликларга, қир-адирларга, водийлар бағрига ва дарахтзорларга ёғдир», деб дуо қилдилар. Анас розияллоҳу анҳу айтадилар: «ўша заҳоти ёмғир тинди ва қуёш чиқиб турган ҳолатда масжиддан чиқдик»

Муттафақун алайҳ.

Ушбу ҳадиси шариф Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг Аллоҳга нақадар карамли ва азиз банда эканликларига далолат қиласидики, дуо қилишлари билан йўқ жойдан булут пайдо бўлиб ёмғирга мўл бўлдилар. Кейинги ҳафтаси эса ёмғир тинишини сўрашлари заҳоти ёмғир, тиниб булут тарқаб кетди.